

25 ГРУДНЯ
1976 року
Ціна 2 коп.

МОЛОДІЙ КОМСОМОЛ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

НОВОРІЧЧЯ В ЦЕХУ

Веселими кольорами засвітилась, засяяла 22 грудня в механоскладальному цеху № 2 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів новорічна ялинка. Вона вже стала традиційною, бо щороку колектив передового на підприємстві цеху достроково виконує виробничі завдання.

1976-й був особливим для механоскладальників. Ставили на трудову вахту під девізом «Першому року десятиї п'ятирічки, року XXV з'їзду КПРС — 30 ударних декад!», вони чотирнадцять разів виходили переможцями у соціалістичному змаганні. Відмінною працею почали вахту на честь 60-річчя Великого Жовтня.

Майже половина працюючих у цеху — молодь. Пинаються тут двома комсомольсько-молодіжними колективами — бригадою імені XXV з'їзду КПРС дієвий платіж, очолюваною Володимиром Бадюком, і бригадою імені XVII з'їзду ВЛКСМ, де бригадиром Віктор Чалий. Вони йдуть першими не тільки у внутрішньоцеховому змаганні, а й у заводському. І річне завдання виконали в один і той же день — 15 грудня. Крайні серед країн — фрезерувальники Любов Васильєва та Валентина Федорів, слюсар Юрій Чередишченко, наладчик Анатолій Кітєв, токар Валерій Стенанов — показують зразки високоякісної праці, на які рівняються і досвідчені виробничники. А першотурботою юнаки і дівчата другого механоскладального визначили для себе якість продукції: 60 — на стільки процентів зменшилась кількість браку на дільниці механічної обробки шестерень до двох марок гідронасосів, завдяки впровадженню у виробництво принципу активного контролю. Багато фантазії ввели в цю раціоналізацію комсомольці й молодь.

На зборах, що відбулись з нагоди виконання річного плану, трудівники цеху зобов'язалися до кінця року випустити продукції на суму 375 тисяч карбованців, виготовити близько 9500 штук гідронасосів.

Г. РЕЗНИКОВ,
інженер по технічній пропаганді Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів.

ЯК І НАСТАВНИЦЯ...

Завдання двох перших років п'ятирічки виконати до 60-річчя Великого Жовтня — таку мету поставили перед собою комсомольці Компаніївської машиннолінійної станції. План трьох кварталів 1976 року вони виконали на 104 проценти, і нині цей комсомольсько-молодіжний колектив очолює змагання серед молоді району.

Тут немає відстаючих, бо кожен прагне весь час удосконалювати свою кваліфікацію, бути на рівні вимог сьогодення.

А ще — допомагає наставництво. Хорошими операторами стали Тетяна Вірич, Галина Луценко, Тетяна Попіл, котрі з едичністю згадують науку і турботу про них Людмили Євгенівни Липи. Нині вона вчить Світлану Козуб та Аллу Липу. І вірить, що незабаром стануть вони відмінними майстрами-операторами.

Т. ДЗЕРКАЛЬ.

НА ФОТО: УДАРНА КОМСОМОЛЬСЬКА БУДОВА — КІРОВОГРАДСЬКИЙ ЧАВУНОЛІВНИНИЙ ЗАВОД — СТАЛА СПРАВЖНЮЮ ТРУДОВОЮ ШКОЛОЮ ДЛЯ БАГАТЬОХ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ. ТУТ РОЗГОРНУЛОСЯ ЗМАГАННЯ ЗА ПРАВО ПІДПИСАТИ РАПОРТ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ ЦК КПРС ДО 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ. СЕРЕД ЛІДЕРІВ — КРАЙНІЙШИЙ ВАШТОВОГО КРАНА КОМСОМОЛКА ОЛЕКСАНДРА ЛУКАВЕЦЬ. ДІВЧИНА ПОКАЗУЄ ЗРАЗКИ ВІДМІННОЇ ПРАЦІ

Фото О. ПАЛЮЖНИКА.

БЕРЕШ ЗУСТРІЧНИЙ?

НА НОВІ РУБЕЖІ

ПРАГНУЧИ УДАРНОЮ ПРАЦЕЮ ОЗНАМЕНУВАТИ XXV З'їзд КПРС, УЗЯТИ ВИСОКІ РУБЕЖІ НА СТАРТІ ДЕСЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ, РЯД КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ КОЛГОСПІВ І РАДГОСПІВ ПРИЙНЯВ ПІДВИЩЕНІ СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ, ЯКІ НА ПОЧАТКУ РОКУ БУЛИ ОПУБЛІКОВАНІ В РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ГАЗЕТАХ. СІЛЬСЬКА МОЛОДЬ ВИЗНАЧИЛА КОНКРЕТНІ ФОРМИ СВОЄЇ УЧАСТІ В ІНТЕНСИФІКАЦІЇ, СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ І ДАЛЬШІЙ КОНЦЕНТРАЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА, ПЕРЕВЕДЕННІ ПОГО НА ІНДУСТРІАЛЬНУ ОСНОВУ, В БОРІТБІ ЗА ПІДВИЩЕННЯ ВРОЖАЙНОСТІ ЗЕРНОВИХ ТА ІНШИХ КУЛЬТУР І ПРОДУКТИВНОСТІ ТВАРИНИЦТВА.

Правофлангові змагання з честю додержують слова, сказав, коментуючи результати їх роботи, секретар ЦК ЛКСМУ С. П. Бабич. До фінішу року багато колективів прийшло з добрими виробничими показниками. На кожному з 64 гектарів одержала по 521 центнеру цукрових буряків комсомольсько-молодіжна ланка колгоспу імені Кірова Волоцького району Хмельницької області. Трудові перемоги юнаки і дівчата добились завдяки ефективному використанню техніки, органічності і мінеральних добрив, вивченню і впровадженню передового досвіду. Допомогли і заняття в агротехнічному гуртку, де вивчалися секрети майстерності. За прикладом ровесників з Хмельниччини кожен третій комсомольсько-молодіжний колектив республіки виростив 500-центнерний урожай солодких коренів.

По-ударному попрацювали члени комсомольсько-молодіжної бригади колгоспу «Родина» Кіровоградської області. Механізатори добре засвоїли: щоб здійснити намічене, треба не тільки любити землю, бути дбайливим і вмілим господарем, а й добре знати техніку. В складних кліматичних умовах вони виростили високий урожай озимої пшениці та кукурудзи. Колектив став в Ульяновському районі ініціатором змагання за експлуатацію сільськогосподарських машин протягом усього амортизаційного періоду без капітального ремонту. Тут діє пункт технічного обслуговування, на кожний трактор заведено спеціальні експлуатаційні книжки, чітко додержуються графіки профілактичного огляду машин. Понад 80 процентів складу бригади — спеціалісти першого і другого класів, усі регулярно підвищують свою майстерність у створених на її базі районній і обласній школах передового досвіду. На місяць раніше строку було виконано останній пункт зобов'язань — зекономлено більш як 20 тонн пального.

Перевищили намічене і члени комсомольсько-молодіжної ланки картоплярів Михайла Буглака з колгоспу «Авангард» Чернігівського району Чернігівської області. В боротьбу за високий урожай вони включилися ще вогнені минулого року: розробили технологічну карту, всю площу високоякісно

зорали на зяб, підготували достатню кількість добротного посівного матеріалу. І ось результат. На площі 100 гектарів одержано по 311 центнерів картоплі. У 1977 році ланка вирішила зібрати з гектара не менш як 320 центнерів.

Бригада птахфабрики «Південна» Сімферопольського району Кримської області, чий високий зобов'язання теж було опубліковано в пресі, за одинадцять місяців здала державі 20 мільйонів 300 тисяч штук яєць, перевершивши намічений рубіж.

Велику перемогу здобула також комсомольсько-молодіжна бригада автоскреперистів БМУ-130 ордена Трудового Червоного Прапора управління «Укрводбуд», яку очолює лауреат премії Ленінського комсомолу Юрій Люлька. Передовий колектив, що працює на спорудженні магістрального каналу Кеховської зрошувальної системи — Всесоюзної ударної комсомольської будови, достроково, 1 грудня, завершив річний план. Порівняно з минулим роком продуктивність праці підвищилась на 8 процентів.

Комсомолові відводиться відповідальна роль у реалізації накреслених партією планів дальшого розвитку сільського господарства. В різних його галузях у республіці працює майже мільйонна армія молоді. Від її умінь з найбільшою віддачею використати землю, техніку, добрива великою мірою залежить успішне виконання поставлених завдань.

Сприймавши промову Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на жовтневому (1976 р.) Пленумі ЦК КПРС як бойову програму своєї діяльності, молоді трудівники колгоспів і радгоспів обіцяють зробити все від них залежне для здійснення грандіозних накреслень партії. Юнаки і дівчата приймають зустрічні плани, визначають нові високі рубіжі на 1977 рік. Багато з них сповнені рішучості завершити план двох років п'ятирічки до 60-річчя Великого Жовтня. В цьому і в інших патріотичних починаннях дістає яскраве підтвердження прагнення молодих трудівників села бути на передових рубіжах п'ятирічки, добитися високої честі підписати Рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітетові КПРС до 60-річного ювілею Радянської влади.

(РАТАУ).

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО
КОЛЕКТИВУ МТФ,
ОЧОЛЮВАНОГО ЯРОСЛАВОЮ
АНДРУЩАКЕВИЧ,
НЕСВАТКІВСЬКОГО ВІДДІЛКА
РАДГОСПУ ДРУГОГО ІМЕНІ
ПЕТРОВСЬКОГО
ЦУКРОКОМБІНАТУ
ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО РАЙОНУ
НА 1977 РІК

Перший рік десятиї п'ятирічки був успішним для майстрів машинного допілу нашого колективу: річне завдання виконали достроково, за одинадцять місяців. Приз газети «Молодий комунар» «Кращому комсомольсько-молодіжному колективу МТФ області» вибороти за підсумками змагання трьох кварталів. Передові доярки наділи від кожної корови вже понад 4000, а Ольга Козаченко — понад 4500 кілограмів молока.

«Ефективність і якість!» — цей лозунг товариша Л. І. Брежнєва, висловлений на жовтневому Пленумі ЦК КПРС, беремо девізом нашої роботи. Включаємось у змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до 60-річчя Великого Жовтня соціалістичної революції, зобов'язуємось. Річне завдання виконати до свята Великого Жовтня. В середньому за рік від кожної корови надіти по 3900, а О. Козаченко та Є. Роганька — по 4400 та 4200 кілограмів молока. Не менше 90 процентів продукції продаватимемо державі першим сортом.

Знизимо собівартість центнера молока на один карбованець, одержимо від кожних 100 корів 96 телят і збережемо все поголів'я молодяка.

Постійно підвищуватимемо свій фаховий рівень, дбатимемо про запровадження у виробництво нових досягнень науки і техніки з тим, щоб при найменших затратах одержати максимальну кількість продукції.

Викликаємо на змагання комсомольсько-молодіжний колектив ферми колгоспу імені Мічуріна Новгородківського району.

Зобов'язання обговорені і прийняті на зборах комсомольсько-молодіжного колективу.

ОСОБИСТИЙ ПОДАРУНОК

У депутата сільської Ради є завжди чимало турбот. Крім них є у комсомольця Анатолія Власенка ще одна...

Першого вересня, коли починається новий навчальний рік, діти несуть до школи своїм учителям квіти. І хоч він, Анатолій Георгійович, уже не учень, а сам учитель виробничого навчання, та цього року приготував для школи, для учнів дуже дорогий подарунок — трактор. Чому саме? Бо й життя свого без машин, без техніки не уявляє... З дипломом агронома повернувся в рідне село, став вирощувати хліб. А коли його запросили в рідну школу учителем виробничого навчання, — не відмовився. І не було в тому помилки. Тепер виробниче навчання — один із найпопулярніших предметів у школі.

Якось у школі спалахнула суперечка: хоч багато випускників залишається у селі, та не всі візьмуться за кермо трактора чи комбайна. Він тоді з усмішкою перекладає відомий їм вислів:

— Механізатором ти можеш і не бути, але машини повинен знати! Гаряче доводив, що тепер кожний моло-

дій людині без знання двигуна, машини уявити своє життя не можна.

— Вже немає на фермі доярки — є майстер машинного доїння. Підійти на тік. Скільки там зернових машин! Ви ж буваєте в полі. На цьому кроку не ступиш без трактора, без комбайна. А у вашому особистому житті? Скільки вже є у селі мотоциклів?

Він переконував, і діти вчилися не з примусу, а з палким бажанням. Після «теорії» охоче водили старенького трактора хлопці та дівчата з дев'ятих і десятих класів. І не тільки в школі. Закінчивши її, вели вже і важкі гусеничні трактори Т-74, і навіть колісні — Т-150 колгоспними цівками.

Власенко ж думав про новий навчальний рік. Ще раз аналізував свої уроки, свою роботу, читаючи привітання Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва учням Костромської області. Говорив дітям, що партія кинь до праці у сільському господарстві. Синам і онукам хліборобів тут все близьке, знайоме, дороге... Розумів: саме на уроках виробничого навчання формується в учнів любов до техніки, до праці на рідній

землі. Отоді й надумав Анатолій Георгійович відремонтувати старенького трактора, який 15 років відслужив у колгоспі, а в школі на ньому практикувалися майбутні механізатори. Важко було те старе заліз'ячя машинною назвати. От і вирішив: допоможуть комсомольці. Адже це вони кинули тасло продовжити життя машини вдвічі...

А коли (мов новенький) стояв трактор у шкільному дворі, повіз мову, скільки служити машині. Може не шість, не десять років, а більше? Не вимагав відповіді, пропонував підрахувати, де економічно вигідно подовжити строк роботи трактора, а де й ні. А потім підкреслював, що в будь-якому випадку машини слід берегти: вчасно зупинити, зробити техогляд, змащення і т. д.

...Не забуду того дня. Хлопці й дівчата несли квіти. А Анатолій Георгійович першого вересня приїхав на тракторі. Прослужить машина ще не один сезон. На цьому навчатимуться майбутні хлібороби... Навчатимуться любити машину змоду!

Він — депутат. А у депутата багато турбот. І є одна, найголовніша для нього — рости хліборобську зміну. Ту зміну, що вже в десятій п'ятирічці поведе машини, включиться у битву за великий хліб, за велике щастя Вітчизни.

М. СТОЯН.

с. Панчеве

Новоміргородського району.

Музей корчагінської слави

ШЕПЕТІВКА, Хмельницької області. 23 грудня. (РАТАУ). Ветерани ленінської партії і комсомольці 20-х років, ударники десятої п'ятирічки і юні ленінці зібралися в літературно-меморіальному музеї Миколи Островського на зустріч представників усіх поколінь корчагінців.

Вона приурочена до 30-річчя музею, який відвідало понад 720 тисяч чоловік з різних куточків нашої Батьківщини, багатьох країн світу. Тільки напередодні ювілею тут побували представники молодіжних демократичних організацій Анголі, Португалії, Кіпру.

Поруч з музеєм споруджено величний пам'ятник письменникові. А тепер тут будуватиметься меморіальний комплекс Миколи Островського, в створенні якого беруть участь юнаки і дівчата всієї країни.

Молоді механізатори колгоспу імені Калініна Олександрійського району — одні з ініціаторів змагання за подовження амортизаційного строку служби сільськогосподарської техніки. Доглядати за тракторами вони вчаться у досвідчених хліборобів (зліва направо) Миколи ПІХОТІНА та Миколи БОРОДАВКИ. Тринадцять років подять полями колгоспу воли свого МТЗ-5 і жодного разу ще не ставили його на капітальний ремонт.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ПОНАД двадцять комсомольців зайняті на свинозгодівельному комплексі колгоспу «Зоря комунізму» Новгородківського району. Юнаки і дівчата прийшли сюди після закінчення середньої школи і технікумів.

Другий рік, відтоді як повернувся з лав Радянської Армії, працює оператором на кормокухні секретар комсомольської організації Анатолій Чапкін, поруч нього — Володимир Шевченко. Спосарами — наладчиками стали Анатолій Борщов, Олександр Лебедко, ветерфельдшери Лідія Горбенко і Людмила Краснюк, зоотехніками — Марія Лямар та Анатолій Волков. По

800—900 тварин кожна доглядають колишні десятикласники Валентина Літих, Галина Запасенко, Людмила Бруцька.

Під час літніх канікул комсомольсько-молодіжний колектив поповнювався старшокласниками. Людмила Драга, Надія Минка, Наталія Калиба, Надія Лебідь, Ольга Сокол, Валентина Іллюшець, Надія Ващук та інші дівчатка майже три мі-

ЧЕКАЙТЕ ПОПОВНЕННЯ

сяці, аж до початку навчального року, доглядали свиней, підмінюючи тваринниць у дні їхніх відпусток.

А коли настала пора подовжити навчання в школі, дівчата сказали завідувачі свинокомплексом Г. К. Криwonіс:

— Через рік закінчимо десять класів і повернемося до вас, Галино Кузьмівно. Чекайте поповнення!

Добрі умови праці, належна оплата приваблюють сюди молоді. На комплексі механізовано ручну працю. У тваринників — семигодинний робочий день, че-

рез 5—6 днів — вихідний, усі забезпечені спецодягом, безперервно діють душові установки. І заробіток у тваринників високий. У середньому щомісяця кожний одержує 150—200 карбованців.

А ще сприяють закріпленню кадрів хороші стосунки в колективі, батьківське піклування керівників про молоді, наставництво і шефство старших над молодшими. Кавалер ордена «Знак Пошани», ударник десятої п'ятирічки М. І. Олійник, майстри виробництва дешевої свинини та

одержання високого приплоду поросят О. П. Чала, Л. М. Бондаренко, Н. Л. Юхша, А. В. Іллюшець свій багатий досвід роботи щедро передають молоді. І фабрика м'яса успішно виконує плани виробництва і продажу державі свинини. Працівники комплексу прагнуть достроково виконати річне завдання по заготовці м'яса, завершити виконання планів двох перших років п'ятирічки до 60-річчя Великого Жовтня.

П. БІЛЯКОВ.

заступник редактора газети «Маяк комунізму», смт. Новгородка.

Напевно, як ніхто з нас, прозайків, Федоса володів чудовою особливістю глибоко і схвально писати про молоді, і в «Молодій гвардії» повною мірою розкрилась ця риса його великого таланту, — говорить М. Шолохов.

Вірний син ленінської партії Олександр Федоса вніс величезний вклад в боротьбу за мир.

— Письменник, боєць, комуніст, боєць за справу миру, — охарактеризував його М. Тихонов, — і хіба вдасться сказати про нього краше?

М. НОЖНОВ.

1922 РІК. У селах Єлисаветградщини, як і повсюди на Україні, задовилося нове життя. Його могутній потік остаточно розмивав старий світ. Ось у цей віз і потрапив молодий хлопчина, перший секретар Сталінської сільської комсомольської організації Новоукраїнського повіту Ваня Стеценко. Він зберігав у своїй кишені акуратно складені вирізки з газет із ленінськими декретами про мир, землю.

Молоді чубаті хлопці Корнюша Ангеленко, Григорій, Костянтин і Степан Стеценки на чолі зі своїм ватажком Іваном

ІВАН СТЕЦЕНКО — БАТАГ

Стеценком у навколишніх селах Капітанівці, Воронівці, Богданівці, Мозолівці сміливо втілювали в життя лінію більшовиків, чим викликали люту ненависть у куркулів. Молоді патріоти діяли активно, виконуючи доручення партійного осередку.

Горнулася бідняцька молодь до комунарів. Разом з Вячеславом Лікіриченком, Никифором Ніколенком, Корнієм Ангеленком, Костою Стеценком, Ольгою Вовченко та іншими сільськими хлопцями і дівчатами створили в селі лікнеп, організували хату-читальню, бібліотеку, сільбуд, в гуртку Леоніда Яхоніна вчилися грамоті, відбирали у глутів лишки хліба.

У березні 1922 року при виконанні термінового доручення партійного осередку в селі Воронівці Ваню Стеценка разом з Корнієм Ангеленком схопили бандити. Останньому вдалося втекти, а ватажка сільських комсомольців Ваню Стеценка кати зарубали шаблями...

3 АМІСТЬ полеглого друга секретарем комсомольської організації обрали його брата Степана Стеценка (нині — перший заступник Голови Президії Верховної Ради УРСР).

Того року повітовий комітет партії більшовиків виніс рішення про проведення місячника по зміцненню радянських кадрів. Воронівська сільська Рада була перетворена на ревком. Комуністи й комсомольці під його керівництвом і за командою Єлисаветградського ЦК почали готувати озброєні сільські загони проти бандитів і регулярних частин Петлюри.

3 ТОГО часу минуло більше п'ятидесяти років. Та здавні земляки пам'ятають борців революції, тих, хто зі

зброєю в руках, і без зброї, але з гарячим комсомольським серцем, відстоювали Вітчизну. У жовтні 1972 року трудівники села Захарівки Новоукраїнського району перенесли прах героя-земляка в село, встановили на могилі ватажка сільської комсомолії гранітний пам'ятник. Тоді ж Рада Міністрів Української РСР присвоїла Захарівській сільській середній школі ім'я Вані Стеценка. На урочистий мітинг з нагоди відкриття монумента прибули старий комуніст К. А. Ангеленко, брат загиблого юного героя, перший заступник Голови Президії Верховної Ради УРСР С. О. Стеценко, які виступали перед земляками і розповіли про ті буремні незабутні роки, про боротьбу комсомольців двадцятих років, про мужність свого загиблого ватажка.

...Перед новою двоповерховою середньою школою велично височить пам'ятник Вані Стеценку. Образ незабутнього патріота-земляка служитиме чудовим прикладом для молоді.

В. САНДІЛ.

Леонід НАРОДОВИЙ

РАДУЙСЯ, ЗЕМЛЕ

Радуйся, земле,
Осені я літу,
Веснам і зливам
В їх переміні,
Життєвому паростку,
Яблуни цвіту,
В щедрому колосі —
Кожній зернині,
Радуйся, земле,
Вітрові з півдня,
Хмарам, дощам
І веселінню пролі,

Небо в зорях,
Ранкам у півнях
І роботящому
Гулу заводів.

Радуйся, земле,
Водам і травам,
Людям, що радо
Йдуть на роботу,
Радуйся квітням,
Радуйся травням,
Радуйся краплі
Чесного поту,
Радуйся вересням,

Радуйся Жовтням,
Серця людського
Здоровому стуку.

Радуйся, земле,
Втомленим жорнам,
Тим, що змолоти
Муку, а не муку.

Радуйся, земле,
Снігові в сніжні,
Радуйся, земле,
Ранньому листю.

Радуйся, земле,
Леніну вічно,
Так, наче мати —
Сину в колісці.

ГЕРБ

Червоними стрічками
Співито пшениці
І сонце,
Виростаючи з коріння,
Усміхнену планету
Підносить на руці,
Мов пальці, розчепіривши
Проміння,
Землі погоже доно
Вінчають молот-серп,
І зірка червоноста
Веселює.
Будь слави, дух світання,
Що вселений в наш герб, —
Майбуттє
В колосках його
Дзвінчує.

Пливу в огроми світу
Правую дніми-веслами,
Щоб острівці відкрити,
Свої долі чесної,
Не думаю про штилі,
Про тихе щастя в гаванях.
Роки — великі хвилі,
Життя — велике плавання.

СОНЕТ

КАРТОПЛЯНОЇ ГРЯДКИ

Оце вже й осінь вийшла на орбіту,
Щоб доточити року колобіг.
Прощально вітани махають верби літу,
Немов жінки окрай сумних доріг.
Порожню грядку, віспою побиту,
(Картоплю щойно вибрали дядьки)
Я переходжу. Хвилю сумовити
Накочують на мене ці ямки.
Іх переорють чи перекопають —
Господарі роботу добре знають
І все вони без зайвих зробилять слів.
Городе дядьків, клатянку Європи,
Що знала кладовища і окопи,
Знай віспу лиш картопляних полів.

Думки приходять часом невеселі,
Хоч песимізм — не наше кредо, ні.
Настане час — полишимо оселі,
В яких нам добре — сонячні, земні.
Щось тень в душі, а потім — зірка навколо:
До біса ці неспрохані думки.
Життя дзвенить, мов сонцевитий колос,
В якому зерно — ті ж такі роки,
Що проростуть в полях нащадків ревних,
Зачаївшись в наших мріях і труді...
Тож кожну мить — прожити недаремно,
Щоб перейти у сходи молоді!
І зле мисль, і серце б'ється часто,
Ще стільки справ попереду у нас.
...Які ми всі безсилі перед часом —
Який безсильний перед нами час!

НІЧНА

ОРАНКА

Турбот багато восени —
Гуркочуть трактори до ранку,
Щоб з молоді борозни
Зіграти ниву-самобранку.
Густа, просмолена вона,
Покроплена рідкою сіллю,
Іде землею борозни.
І коровий носе весілля.
Оне ведуть її вночі,
Під руки взявши, наче юнку,
Смагали хлопці-орани.
Майстри роботи і цілунки,
І кожний з них, як Матейдан,
Пливе під зоряні хорали.
...Орали хлопці пізній лан,
Несхибно, глибоко орали.

МАМО,

ВАШІ ЛІТА...

Знов летять журавлі
Понад нашою хатою,
І весна у саді.
Як завжди, поверта,
Пахнуть полем, і боєм,
І рутою-м'ятою.
Мамо, Ваші літа,
Мамо, Ваші літа.
Вийде мати у стинений вечір,
Люді-дівчинці, рідне село.
І, накинувши зорі на плечі,
Пригадає все, що було.
Стільки весні асміних пережито,
Що снігами вже коєні цвітуть,
І кохала, і сіяла жито,
І снігів виряджала у путь.
Будувала, орали, косила,
За верстатом стояла вночі.
У самісінькій серці носила
Від майбутнього чесні ключі.
Натрудила і душу, і руки,
Ія схилилось життя на плече.
Вирухають у космос опухи —
Пирогов у дорогу пече.
А тепер-ось пригадає все це,
Мамо, мамо, спастись за серце,
Котрим Ви зогріваєте світ.

«Ангели» в імпортих джинсах

ТЕОРІЯ ВЛАСНОЇ КИШЕНІ

Великогірський Геннадій Ромаков. Але чомусь він обурюється тим, що його не тільки примушують жити, як усі, а й дотримуватись нашої моралі. Навіщо таке насильство над особистістю?

А дійсно, чи треба це? Ну, живе людина собі, то й нехай живе, аби іншим не заважала. Хай думає що хоче. Та справа в тому, що від свободи думки до свободи дії — один крок. І суспільство цікавиться, чим сьогодні живе людина, бо йому, суспільству, зовсім небайдуже, що вчинить ця людина завтра.

Взагалі, розкутість думки — це прекрасно. То може й Ромаков, вимагаючи зараз свободи думки, згодом народить і презентує людству якусь приголомшливу ідею чи теорію? Наставляйте кишеню ширше! Усе велике з'являлось від розкутість думки, але надбанням людей ставало лише завдяки безкорисності цієї думки. Чим-чим, а альтруїзмом Геннадій Ромаков ніколи не відзначався. Всі його помисли — про себе і для себе. То чи варто звичайну розпущеність видзвяти за свободу особистості?

Розвинений, начитаний Геннадій, захоплюючись сучасною естрадною музикою, купував «з рук» і перепродавав закордонні платівки. Пізніше спекулював знову-таки закордонними годинниками. Немало й інших неблаговидних справ на рахунок Ромакова. В нинішньому році він перевівся з інституту сільськогосподарського машинобудування на факультет фізвиховання педінституту, як то кажуть, «по блату». Вітм, лише самого Ромакова тут винуватити не варто, допомагали йому в цьому інші, але ж двадцятирічна людина і сама здатна оцінювати свої вчинки.

Можливо, про все це не варто було б писати, якби Геннадій Ромаков не представляв собою один із видів багатолітнього міщанства — обивателя-інтелектуала. А всіх обивателів, від тупих вуличних скандалистів до витончених снобів із вищою освітою, об'єднує спільна риса: байдужість.

Ці люди не розуміли б комбайнера радгоспу «Україна» Малозисівського району Миколу Попадюка, який торік, рятуючи хлібне поле від вогню, ризикував життям. Вони знизуватимуть плечима, дізнавшись, що нинішнього року робітник Кіровоградського заводу друкарських машинок Георгій Бутенко рішуче кинувся на вбивство, який це не винуватив з руки пожежа. Георгій прийшов до цього вчинку після покарання за свій злочин. Зумів перелаяти своє життя, міг зважити справжню цінність життя. І, звичайно, вони скептично усміхаються, читачі, що тисячі юнаків і дівчат їдуть на ударні будови зовсім не за «допомогою карбованцем»... Люди типу Ромакова, обдумуючи свої дії, зважують результат тільки одним: «Що ж з цього вийде?» І «Що мені за це буде?». Якщо зиск в, а небезпека бути покараним мала — легко йдуть на компроміс із власною совістю.

СИНІЯ ЛЮБОВ

І все ж таки — що можна людині? Де лежить межа дозволеного і забороненого? Точно на це ніхто не відповість. Всіх можливих ситуацій, котрі стрічаються в житті, не передбачити. Ми самі пізнаємо межі дозволеного. Маленький хлопчик, раптом відкривши для себе, що в обмін на круглі монети і різнокольорові папірки можна отримувати смачне морозиво, запускає руку до татового гаманця. Згодом у невеселому кутку він приходить до філософського висновку про скороминучість насолод і вічність чесності.

Хлопчина підростає і вписується у сиринуваті батькові слів. Проходячи все серйозніші випробування, набуває нових переконань і принципів. У юнака з'являється моральне обличчя. Цей набір принципів — річ необхідна. Він дозволяє людям з різними характерами жити в одному суспільстві, яке обов'язково виробляє загальні для всіх норми етикету. У виробничих, суспільних стосунках вони виражаються законами та постановами, в моралі — умовинами, часто неписаними правилами.

ГРАНІ МОРАЛІ

Вони потрібні, ці норми. І коли людина їх дотримується спокійно, кажуть, що вона самостійна.

Самостійність в першу чергу проявляється у здатності вибрати одне рішення з багатьох можливих, причому, людина самостійно вибирає рішення, котре влаштує, насамперед, суспільство, і не завжди — її саму.

Про наслідки протиставлення власних інтересів нормам суспільного життя красномовно свідчать приклади Геннадія Ромакова та його друзів.

Наше суспільство, поважаючи свободу кожного, не втручається в інтимні справи людини, в той же час радить, виховує, врешті, примушує прагнути до чистоти взаємостосунків у коханні. Берегти дівочу честь, чоловічу гідність — це мудра норма, бо передбачає вона не тільки насолоди юності, а й міцність майбутнього подружнього життя.

У компанії Геннадія Ромакова — інша мораль. Ленінський райвідділ внутрішніх справ розслідував справу його друзів Олександра Кошина та Сергія Мокроступа. «Любов», якої вимагали вони від знайомої Геннадія Ірини Шулешко, увінчалася... розсіченням губою і великим синцем на обличчі Ірини. Та наївно думала, що свобода кохання, яку сповідають у цій компанії, і проти котрої в принципі не заперечувала, передбачає як свободу згоди, так і свободу відмови...

БІЛІ РАМОК ЗАКОНУ

— Що можна, що дозволено людині? — запитали ми Геннадія Ромакова.

Він насторожено вклучився в розмову.

— Ну, все, що в рамках законів...

— А що не передбачено ними?

— Тоді треба керуватись здоровим глуздом і совістю.

— Нам відомо, що часом вона у тебе мозчала. Наприклад, під час «стрибків» з інституту в інститут...

— Це коли міняють ряд інститутів. А я переважидася один раз.

— І все ж незаконно. Та і в перший раз ти поступив до вузу ще навчаючись на стаціонарі технікуму.

— Але ж я не порушив закону в основах? Дивися, як це роблять інші. Ну, використовували раціональний досвід.

— Кажеш, поважаш рамки закону. А закон забороняє спекуляцію. Ти цього не знав?

— Ну, як не знав... Непрямо... Що ви маєте на увазі, чим я спекулював?

— Годинниками, скажімо...

— Знову-таки випадок. Я вибрав собі годинник, він погано йшов, довелося його продати.

— Але ти продав дорожче...

— Незначно, — перебив він, — я у нього вклав великі гроші, так що той «навар» незначний — 25 карбованців.

— Вони ж звідкілься прийшли, ці двадцять п'ять карбованців?

Очевидно, тут Ромаков подумав, що має справу з безнадійним ідеалістом. Засміявся:

— Якщо люди платять такі гроші, значить вони їх не дуже рахують... Якби я закупляв десяток годинників і продав їх — оце була б спекуляція. А так — купував собі. Звичайно, можна і таке спекуляцією вважати, але це — випадок...

— Розумієш, виходить так: щоразу ти бачиш у своїх вчинках окремий випадок. Але їх багато і всі вони в тебе чомусь дуже близько межують із законом. Не задумувався над цим?

— У кожній людині є невеличкі відхилення, — розвів руками Геннадій.

— Ти любиш музику?

— Було таке захоплення. Зараз трохи відійшов. Інколи візьму касету, послушаю. Раніше купував платівки...

— Купував і продавав?

— Якби вони не коштували таких грошей, то не продав би, а оскільки кожна — по 50 карбованців, то кохаться і другу придбати. Інших 50 карбованців не було. Доводилось продати цю і купити другу. Але

особливих баришів на платівках не візьмеш.

Помітьте: операції з платівками за 50 карбованців кожна і годинниками — за 250 Ромаков проводив, коли був учнем технікуму. Стипендія там значно менші від вказаних сум.

— Не хочу перекопувати спрощеною логікою: «це дозволено, а це — не дозволено» — і все ж скажи: ти не соромився займатися купівлею-продажем?

— Якщо гозорити про платівки — згоден, це — ненормально. А з годинниками — не бачу тут нічого такого. Мені подобався японський годинник. Оскільки їх в продажі немає, я купив «на руках».

— І не зупинив контакт з іноземцем, де ти виступав зовсім не господарем, а швидше у ролі прохача?

Ромаков знизав плечима:

— Я не шукав цих контактів. По-знайомився з ним випадково. Він сам запропонував...

Відповідаючи, Геннадій чудово розуміє, що мозаїка не про кримінальні злочини. Пізніше він прямо заявить:

— Мною займалась міліція. Більше як свідком. У мене чимало недоліків, але якщо описати моє життя докладно і скласти сторінки докупи, то в них не знайдеться жодного вчинку, за який відправляють за ґрати.

Це правда...

ІНШІ ЛЮДИ

З усіх слів найкраще, найперше — дієслово «робити». Воно — найголовніше. Ким працюєш? Що ти зробиш? Цими запитаннями починають розмову друзі, котрі давно не бачились.

Компанію, про яку ми розповідали, робота цікавить мало. Насолоди, імпорти «шмукли», секс...

Але бувають ситуації, коли доводиться зупинитись, сісти і подумати про себе, про друзів. Така необхідність виникла у них, коли міліція розслідувала інцидент з Іриною Шулешко. Ось уривки з пояснень:

«...Про цих людей можу сказати, що вони з низькою політичною освітою, їх не цікавлять трудові будні нашої країни...»

С. Мокроступ.

Пояснення писав і Геннадій Ромаков. У ньому він згадав і епізод зі спекуляцією. Причому, як і в нашій розмові пізніше, вживав дієслово «купив», «продав» в однині, так, наче то був єдиний епізод. Але ось інше свідчення:

«Стосовно Ромакова Геннадія можу довідатися, що він свого часу пропонував взяти участь в перепродажі імпортованих товарів — трикотажу (джинси, костюми), косметичних засобів...»

...Познайомившись з такою діяльністю, я порвав з цією компанією і більше стосунків не підтримую.

С. Михайленко.

Ми розповідаємо не про звичайних «сірих» спекулянтів і баришників. Навіщо — не голозна мета їхнього життя, сенс для них в тому, щоб шокувати «сміливістю» думок і висновків, щоб жити не так, як «маса», а «красиво». Перепродаж товарів — лише засіб для існування. А він, цей засіб, потрібен, бо з травня по листопад нинішнього року Геннадій Ромаков ніде не працював.

Отже, за Ромаковим, гроші — не найголовніше. Головне — «свобода», зміст якої пояснює у своєму щоденнику один з «друзів» Геннадія, маюючи модель бажаної для них моралі: «і радість полине крізь бар'єри таможен». Коментувати навряд чи треба. На митниці контролюють не радість, а товари...

З усіх слів найголовніше — дієслово «робити». Прекрасний радянський письменник Василь Кубанев написав так: «Поожито сімнадцять років і нічого не зроблено, крім декількох дурниць. Працею, кров'ю, болем можна і треба змити цей сором з душі моєї, ще зовсім юної і неспокушеної».

Василь Кубанев прожив коротке, але надзвичайно яскраве життя, в якому було все: кохання, війна, гіркота, радість, але найбільше — роботи. І рядки ці він адресував товаришам, котрі, як і сам він, прагнули зробити життя прекрасним. Не своє, а наше.

Навряд чи в компанії Геннадія Ромакова зрозуміють їх Це зовсім інші люди.

ПОГО ЗЕМНЕ ОТОЧЕННЯ

Звідкіль ж вони беруться, ці «інші люди»? Звідки йде коріння зневіри, зневаги до етичних норм більшості (Закінчення на 4-й стор.).

«Ангели» в імпортих джинсах

(Закінчення. Поч. на 3-й стор.).

людей, снобізм, притаманний Геннадію?

Починається з рожевого віку, саме з тієї пори, коли у дитини формується особистий моральний кодекс. І грається, що їй допомагають упевнитися у виключності своєї персоні, у праві думати і чинити не так, як інші.

Геннадію активно сприяла в цьому мати. Справа в тому, що син дванадцять років тому уявив з другого поверху школи. Отримав струс мозку і тріщини черепа. Цей сумний факт послужив поштовхом для надмірної материнської опіки. І хоч син дивно виріс і порівнявся, Серафіма Павлина досі вважає Гену недужим і досі допомагає йому робити кожен крок: «дитина хвора», «чи все є у дитини?» А «дитини» — двадцять років...

Може, й не треба дорікати матері за надмірну любов. Мати є мати. Читачині ці рядки, Серафіма Павлина обов'язково образиться, мабуть, заплаче. Та не себе стане жалю — сини...

«Дитина» вже давно повнолітня. Вона ніяким чином не здатна усвідомлювати свої вчинки. Не будемо притягувати до моральної відповідальності її за те, що в далекому дитинстві вона, набивши у лавку біля свого забору гвіздки — «сюрпризи» для закоханих. Нехай то були дитячі пустощі. А сучасний закордонний годинник, перобство і багато інших не повні красивих вчинків? Чесно скажу, про що йтиму далі, аж ніяк не подобає самого Г. Ромакова та не робить його «жергвою» чужих гріхів.

Отже — про оточення, в якому жив цей юний супермен. Причому, мовою документів:

Коли «дитина» трохи піросла і стало очевидним, що через пару років з неї може вийти солдат, на Геннадія почали заводити справу допризовника. За дорученням військового Ж. Г. Нестеренко, керівник групи будівельного технікуму, побесідувала з матір'ю Геннадія, з ним самим, з членом комітету комсомолу Раїсою Петрушинською. Раїса повідомила: «Ромаков Геннадій — комсомолец пасивний, безініціативний, хоч навчається добре, в основному на «4» і «5». Не любить виконувати громадських доручень».

А ось рядки з комсомольської характеристики:

«За час перебування в технікумі проявив себе як активний комсомолец. Членські внески платити свідчив. Бере участь в громадських заходах технікуму і групи.

Секретар комітету комсомолу В. БОГУЛЬСЬКА».

Яка разюча несхожість між усною характеристикою своєму викладачеві і письмовою кудись за межі технікуму!

Іще характеристики. Минувало року Ромакову довелося кілька місяців «трудитись» у Кіровоградському філіалі інституту «Укрколгосппроект», де його «озолотили» такою характеристикою:

«...проявив себе активним комсомольцем. Брав активну участь у громадському житті філіалу. Регулярно платив членські внески. Дисциплінований, старанний, не мав групкомсорг БЕЗУХА».

Групкомсорг Безуха трохи погіршила проти істини: на той час Ромаков мав сувору комсомольську догану, але це не завадило їй описати Ромакова таким собі громадсько-активним ангелом, а секретареві Кіровського райкому комсомолу без перевірки «підмахнути» цей панегірик...

Тов. Ромаков Г. В. за час навчання у технікумі показав себе учнем із середніми здібностями і малюю організаційністю.

Тов. Ромаков Г. В. часто відривався від колективу, тікав з класних годин.

Під час трудового семестру проявляв зверхнє ставлення до простих праці.

Знаходячись на переддипломній практиці, мало надавав уваги отриманню необхідних навичок роботи, внаслідок чого при захисті диплому отримав оцінку «три».

Так описав колишнього учня будівельного технікуму директор В. Сущася. А керівник «трикутника» філіалу «Укрколгосппроект» у складі директора В. Закревського, голови МК профспілки В. Мірошніченка та секретаря комітету комсомолу В. Страшноного саме на той час мав зовсім іншу думку про «тов. Ромакова Г. В.»:

«За цей короткий час проявив себе дисциплінованим, трудолюбивим працівником. Як молодий спеціаліст, прагне все більше дізнатися, вивчити, працює над підвищенням своїх знань. У суспільному житті бере участь».

В чому, в чому, а в плагіаті авторів цих, підкреслимо, одночасних характеристик не звинуватиш. Абсолютно різні стилі, чи не так? І відрізняє їх ще одна деталь: остання написана для військового, перша ж... для міліції. Воїстину «скажи мені, куди тобі потрібна характеристика, і я скажу, який ти є».

Саме через безвідповідальність і байдужість тих, хто жив, вчився і працював поруч з Геннадієм Ромаковим, цей молодик безцеремонно порушував норми нашого життя. Він несподібно мораль і вважався комсомольцем, працював гірше, ніж посередньо і тримався ідеальних характеристик.

Втім, згадувати оцінки, педагогіч і колеги Ромакова Геннадія лише у неабсолютності характеристик і канцелярський недбалості — значить сиринувати проблему. Поруч жила людина з чужими переконаннями, із споживацьким поглядом на життя — і ніхто не викликав його на серйозну розмову, на дискусію, в якій розбились би його міщанський світогляд, філософія вседозволеності, показав би, до чого вона веде.

Натомість усі розмови комсомольських активістів і педагогів з Геннадієм, усі нечасті диспути про мораль будувалися на чиновницькій логіці: «дозволено», «не дозволено». Добре розвиненому хлопцеві цього було мало. У будівельному технікумі відбулися комсомольські збори, на яких Геннадія просто «рознесли» за аморалку». Звичайно, принципівості і пристрасності потрібні на зборах, але ж треба було надати можливість Геннадію висловити свою точку зору, пояснити мотиви вчинків, посперечатися із ними. Неваж в опонентів не вистачило ерудиції? Очевидно, справа зовсім в іншому. Чи не боялись вони вступати в дискусію, чи не думали: куди б чого не трапилось? Так, міщанство багатоліке...

Вищезгадані факти дрімучої байдужості до Ромакова Геннадія і його світогляду складають враження, що поруч з ним вчилися, працювали колежські секретарі у пронафталінітих відмундирах і носили вони окуляри виключно рожеві.

Чи не пора окуляри зняти? Рожеве скло дуже псує зір...

Втім, повторюємо, все це аж ніяк не оправдує самого Геннадія Ромакова і не робить його жергвою.

М. БІДЕНКО.

м. Кіровоград.

Післямова: Прізвища кількох героїв цієї статті змінені. Зовсім не тому, що автор викладав події надто вільно чи допускав якісь неточності. Ще до друку матеріал читав головний герой і суттєвих заперечень проти фактів не заявив. Не сподобалося йому тільки трактування цих фактів. Одна річ — вчиняти, м'яко кажучи, негарно і зовсім інша — поєднати перед багатотисячною аудиторією читачів (а також перед своїми колегами і керівниками) аморальною людиною...

Щі «зовсім інші люди» не прийняли до нас звідкись, не народилися із готовим світоглядом ситих інтурістів. Ромаков та іже з ним — наша вина, брак у виховній роботі. Проте, думається, ще не все втрачено, колектив і не таких переплавляв. Все ще попереду. Тому прізвища змінені, а місяця навчання і роботи, імена тих, хто жив з «героями» поруч, вказані справжні. Бо Геннадій Ромаков, будемо відвертими до кінця, не так вже й мало. Але не перевелись ще і чиновники, такі собі колежські секретарі на штатних і нештатних посадах вихователів.

ПОНЕДІЛОК

27 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «В гостях у казки». Новорічний прихід Маші і Віті. к. т. 10.45 — М. Римський-Корсаков «Фантазія на рожевіє теми для скрипки з оркестром». к. т. 11.00 — «Наша біографія. Рік 1925». к. т. 12.10 — Худ. фільм «Шорс». 14.05 — «Інформація та науково-технічний прогрес». Випуск 20. 15.00 — «Підприємство-інститут». Док. фільм. 15.10 — «Об'єкти». к. т. 15.40 — «Фільм-дитя». «Діагност». 15.45. 17.00 — «Хлопці співачки». к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — «Хочу все знати». Кіножурнал. к. т. 18.25 — «Діти за діями». (К-д). 18.45 — «Подорож соціалістичного загону». 19.30 — О. Мавляд. «Як гажливо бути серйозним». Телепереказ. к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — І. Шток. «Пісня Кончата». Фільм-спектакль. Державного Центрального театру ляльок. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Слід за народом: російський». Відеофільм. 11.00 — Новини. 11.15 — Документальний телефільм «Зрастуй, застрахуй дитину». 11.40 — «Шкільний екран». Фізика для учнів 10 класу. 12.10 — Худ. фільм «Шорс». 14.05 — «Інформація та науково-технічний прогрес». Випуск 20. 16.00 — «Партийне життя». 16.30 — «Першому року п'ятиріччя — ударний фільм». 18.00 — Док. телефільм «Кожний день і все життя». 18.30 — «Вечір романсу». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Екран молодих». 20.15 — Концерт скрипкової музики. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — «Нові мелодії року». 22.15 — «Танцюйте з нами». 23.20 — Новини.

ВІТОРОК

28 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — О. Мавляд. «Як важливо бути серйозним». Телепереказ. к. т. 11.00 — Новини. 11.15 — Камерний концерт. 11.40 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 10 класу. 12.10 — Худ. фільм «Олександр Невський». 14.00 — «Екран збирає друзів». Перший Всеукраїнський фестиваль самодіяльної творчості тріади. (К-д). 15.10 — «Сарафенівський міліон». Док. фільм. к. т. 15.15 — «Піхнова школа». к. т. 15.45 — «Степана розмова». к. т. 16.15 — Фільм-дитя. «Два дрібні». 17.30 — «Надія ризику». к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — «П'ятирічка якості, рік перший: підсумки і перспективи». (К-д). 18.30 — Концерт «Народні мелодії». к. т. 18.50 — «Ми — радянські». (К-д). 19.20 — Худ. фільм «Антоніо». скрипка і сопрано. Казека. к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — «Кіножурнал». к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Як важливо бути серйозним». Телепереказ. 10.35 — «Фізику — пейзаж». 16.45 — «Першому року п'ятиріччя — ударний фільм». 17.15 — Концертний зал «Дружба». 18.00 — «Товариш народ». 18.30 — «Телевізійна механізатор». 19.00 — «Вісті». 19.30 — Перший СРСР з баскетболу. «Будівельник». (К-д). «Спартак» (Л-д). 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — «Пісня і вишгород». Вистава. В перерві — новини.

СЕРЕДА

29 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — Мультифільм. к. т. 10.00 — «Природа і музика». к. т. 10.45 — «Клуб кіноисполдов». к. т. 11.45 — Худ. телефільм «Треба любити». 12.55 — «Міжнародне життя». 14.30 — «Людина, дорога, автомобіль». (К-д). 15.00 — «Знаходиться на роботі». Док. телефільм. к. т. 15.25 — «Відкупиться, сурмачі». к. т. 16.10 — «Фільм-дитя». «Таємниця двох океанів». Худ. фільм. 1 серія. к. т. 17.30 — «Піхнова, технік, прогрес». к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — «Діти за діями». (К-д). 18.30 — «Новоюдожкою рік 1976-6». к. т. 19.00 — «Тираж». «Спогади». к. т. 19.15 — Худ. телефільм «На руйнах кохання». к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — «В добру ніч». к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Концерт. 10.45 — Док. фільм «Ритм». 11.00 — Новини. 11.15 — «Людина та її сарана». 11.45 — Худ. телефільм «Треба любити».

телеекран ...тижня...

З 27 грудня по 2 січня 1977 року

12.55 — «Міжнародне життя». 15.10 — «Підприємство-інститут». 16.10 — «Самодія». Концерт. 17.00 — «Першому року п'ятиріччя». 18.00 — «Сатиричний об'єкт». 18.30 — «Піхновський казедископ». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Музичні вечори для мелодії». 20.50 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Док. фільм «Головний конструктор». 23.30 — Спортна програма. По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР

30 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Творчість юних». к. т. Концерт. 10.00 — «Фільм-дитя». Худ. телефільм «Пригоди Калле-сінки». 1 серія. к. т. 11.10 — Док. фільм «Головний конструктор». 13.10 — Фільм-концерт «Сніває Марія Біснун». 15.00 — «До 54-ї річниці утворення СРСР». «По річці країні». Кінопрограма. к. т. 16.05 — «Фільм-дитя». «Таємниця двох океанів». 2 серія. к. т. 17.10 — Концертний зал театру «Орфей». к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — Худ. фільм «Шість ведмедів і клоун Цибулка». к. т. 19.30 — «Пісня про мого батька». к. т. 20.00 — «Піхнова біографія. Рік 1925». к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — «Піхновський концерт учасників художньої самодіяльності». к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Піхнова біографія. Рік 1925». 11.30 — Новини. 11.40 — Док. телефільм для дітей. 16.10 — «П'ятирічка ефектності і якості». 16.40 — «Золоті зірки України». Кіноаріє. 16.55 — Док. фільм «Волод Прудніков». 18.00 — «Ви пам'ятаєте». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Новини кінокраїни». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. телефільм «Влада про Вікторів». 22.45 — «Старі». Підсумки «Олімпійського року». 23.35 — Новини.

П'ЯТНИЦЯ

31 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Посвята до нас. Діа Мороз». Новорічний концерт. к. т. 10.00 — «Фільм-дитя». Худ. телефільм «Пригоди Калле-сінки». 2 серія. к. т. 11.00 — «По музеях і виставочних залах». «Золото доломової Америки». к. т. 14.40 — «Грає симфонічний оркестр Центрального телебачення і Всесоюзного радіо». к. т. 12.30 — «Літературні читання». Т. Х. Андерсен. Казки та історії. к. т. 13.05 — «Творчість народів світу». к. т. 13.50 — Балет К. Хачатуряна «Чіоліно». к. т. 16.00 — Спортна програма. «Монреаль-76». 17.00 — «Зимові казки». к. т. Концерт. 17.30 — «Людина. Земля. Всесвіт». к. т. 18.00 — «Діти за діями». (К-д). 18.15 — Мультифільм. к. т. 18.50 — Худ. телефільм «Віа і до...». 3 участю нар. арт. УРСР Ю. Тихоменка і Ю. Березіна. к. т. 19.55 — Фільм-спектакль «Дамі і гусар». к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження фільму-спектаклю «Дамі і гусар». к. т. 23.40 — «Крайня моя». Док. телефільм. к. т. 23.50 — «3 Новим роком, товариші!» — Подороження радянському народу. 00.05 — «Новорічний Голубий волик». к. т. 03.00 — «Музичний серпантин». Концерт артистів радянської і зарубіжної естради. к. т. 04.00 — «Парний ліхтар». Естрадна програма. к. т.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Для дітей. «Новорічна казка». (К-д). 10.40 — Концерт «Синіх віслюків». 11.00 — Новини. 11.15 — Худ. телефільм «Озирині». 11.45 — «Юніор-76». 17.15 — «Кіт передової». Репортаж. 18.00 — Для дітей. Худ. телефільм «Новорічний подарунок». 18.25 — «Вечірня муз. пошта». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Нічкі». 20.00 — Кон-

церт. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — «Лев Гурія Синички». Телевізійна. 22.45 — Мультифільм для дорослих. 23.20 — Концерт хору ім. Г. Веровки. 23.40 — Док. телефільм «Крайня моя». 23.50 — «3 Новим роком, товариші!» — Подороження радянському народу.

СУБОТА

1 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Новорічний карнавал». Концерт. к. т. 10.00 — Худ. телефільм «Веселі сповідники, або сміх і слюзи». 1 серія. к. т. 11.10 — Муз. програма «Ранкова пошта». к. т. 11.50 — Худ. телефільм «Веселі сповідники або сміх і слюзи». 2 серія. к. т. 13.00 — П. Чайковський. Симфонія номер 1. «Зігнаний мрій». к. т. 13.45 — «До 18 річниці Кубинської революції». Програма телебачення Куби. 14.35 — «Тираж «Спортлото-2». к. т. 15.45 — «Піхнова, к. т. 16.05 — «Багатосерійний телефільм-мультфільм «Діти Федір, нес і кіт». 1, 2, 3 серії. к. т. 17.00 — Док. телефільм «Право бути нерозумним». (Про олімпійських чемпіонів і спортивних титанів на льоду Л. Пахомову і О. Горішкова). к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — Телеклуб мініатюр. «13 естафет». к. т. 19.20 — Закликовий концерт Всесоюзного телефістналію «Піхновський конструктор». к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Суботній репортаж». 10.30 — Худ. фільм «Стара фортеця». 1 серія. 11.35 — Піхнова програма. 12.30 — Для дітей. «Мішбон ба-жаль». 13.10 — Для дітей. «Піхнова Чукотка». 14.10 — Док. фільм. 14.35 — «3 Новим роком!» Розкажальна програма. 15.50 — Концерт Білоруського нар. хору. 16.05 — «Інтерклуб». 17.05 — «Новорічний казедископ». Естрадна муз. програма. 18.15 — «Кавіт-команія «Голуби». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Піхнова біографія. Рік 1925». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. фільм «Операція «11» та інші пригоди Шуріка».

НЕДІЛЯ

2 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика для дітей. к. т. 9.30 — «Будильник». к. т. 10.00 — «Славу Радянському Союзу». 11.00 — «Веселі іонки». Світовий концерт. к. т. 12.00 — «Гітська голландія». 13.00 — «Муз. кіоск». к. т. 13.30 — «Москвітка». Телеклуб. к. т. 14.45 — Худ. телефільм «По секрету на весь світ». 1 серія. к. т. 16.00 — «Синдром». к. т. 16.30 — «На арешт цирку». к. т. 17.40 — «Клуб кіноисполдов». к. т. 18.00 — «Вісті». 18.15 — «Гості Москви». к. т. 18.30 — «Багатосерійний мультфільм «12 естафет». 1 серія. к. т. 19.40 — Муз. антракт. к. т. 19.50 — «Багатосерійний худ. телефільм «12 естафет». 2 серія. к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — «Телеклуб астеріс». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Кристалний черевичок». Вистава-казка. 11.20 — «Світлячок». Поетичний альманах. 12.00 — Худ. фільм «Стара фортеця». 2 серія. 13.00 — «Картусин кінозал». 14.00 — Естрадна мелодія. 14.30 — «Слава солдатець». 15.30 — Док. фільм «Григорій Александров та Любов Орлова». 16.30 — Худ. фільм «Гусарська балада». 17.50 — «Екран молодих». 19.00 — «Вісті». 19.30 — Концерт солістів Київського театру опери та балету. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — «Вечірні пісні». В перерві — новини.

ТИРАЖ

«СПОРТЛОТО»

22 грудня 1976 року в місті Москві відбувся 51-й тираж «Спортлото». Виграші випали на такі номери:
«Спортлото» — 7, 16, 35, 41, 43, 44.

«Спортлото-2» — 4, 12, 31, 42, 43, 47.

Виплата виграшів проводиться з 3 січня 1977 року.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета печатається на українському письмі.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

ПОГОДА

Вдень 25 грудня по території області і місту Кіровограду передбачається хмарна погода, опади, наліпання мокрого снігу на проводах, рапком туман, слабка ожеледь, на дорогах ожелединя. Вітер південно-східний 9—12 метрів на секунду. Температура повітря по області 0—3, по місту 0—2 градуси морозу.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.